

FOAIA POPORULUI

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an 5 cor. 40 bani.
Pe o jumătate de an 2 cor. 70 bani.
România, America și alte țări străine 11 cor. anual.
Abonamente se fac la „Tipografia Poporului”, Sibiu.

Foaie politică Apare în fiecare Duminică.

Telefon Nr. 146.

Adresă telegrafică: „Foaia Poporului”, Sibiu.

INSERATE:

să primesc la BIROUL ADMINISTRAȚIEI
(Strada Măcelarilor Nr. 12).
Un șir petit prima-dată 14 bani, a două-ora
12 bani, a trei-ora 10 bani.

Războiul, călăuza credinței.

Privind faptele înfricoșate, deslănțuite de acest războiu al războaielor, pe lângă multe taine necunoscute de-ale politicii, el ne-a pus înaintea ochilor și o seamă de învățături, cari ating mai deaproape grija de cele sufletești ale omului. În vremile de demult era ținut războiul, cu drept cuvânt, de-o pedeapsă a lui Dumnezeu, trimisă oamenilor cu scopul ca să le atragă luarea aminte; că peste patimi peste zgomotoasele frământări ale ființelor, cari acoperă fața pământului, se ridică o voință atotstăpânitoare ce-și arată puterea sa limpede în tot locul. Când lumea și-a închipuit, că a depărtat din mijlocul ei pe Dumnezeu, și că credința și-a trăit viața, deodată zguduitorul produsă de groznicile explozii de granate și șrapnele; a trezit ca din somn conștiințele adormite, făcând să se vadă atât la cei ce ședeau în tranșee cât și la cei rămași acasă, urmele brațului celui atotputernic, care zdrobește pe unii, pentru a înălța vitejia și mărirea altora. Dacă războiul acesta n'ar avea nici un rezultat încât privește partea lui politică, totuș câștigul cel mai însemnat rămas pe urma lui, este că a trezit din nou în inima oamenilor credința și i-a întors spre Dumnezeu. Oamenii, cari uitaseră să se roage, cari nu-și mai aduceau aminte ce formă are pe dinlăuntru o biserică, cari își făceau un merit din a-și bate pieptul cu necredința lor, ca loviți de un fulger au alergat din întunecimea rătăcirii lor, spre soarele luminos al religiunii, în care vedeau singurul mijloc de încurajare și mângâere, în clipele cele mai desădăjduite pe cari le-au avut vreodată în viața lor. Lipsurile, năzurile, vederea morții, îi face pe ei mai mulți să se gândească la

lucruri, pe cari nu-și închipuiseră că le vor face vre-odată. Cei cari se'mblânzesc, cei slabi de inimă prind puteri, și valuri nemărginite de milă se revarsă din inimile acestora, cari cu câteva momente mai înainte se urau cuprinse de simțiri sălbatice și înfricoșate. Iată o pildă.

O trupă de soldați germani era în marș. Vorbeau de dușman și erau răcăjiți pe el. Unul din rând zice: „Dacă aș vedea acum un francez, aș și co să-i fac. Numai decât l'aș omori cu patul puștii”. Ei merseră mai departe. Nu peste mult apucă pe un drum care-i duce prin o pădurice. Acolo răzimat de un arbore văzură un francez zăcând. Dau năvală pe el și atunci se conving, cumcă se luptă cu moartea. Francezul se uită la ei cu rugămintea să-i dea ajutor. Toți îl compătinesc. Cu mare greutate scoate din buzunar fotografia soției și copișilor și i scrie cu creionul adresa, apoi o dă soldaților germani cu rugămintea, să trimită fotografia soției sale. Prin semn își spune francezul rugarea, ca să se roage unul din ei pentru el, căci este alături cu moartea. Ostașii să uită unul la altul toți dau din cap și nici unul nu știe să se roage. Pe urmă unul îndrăznește să zică Tatăl nostru, însă la mijlocul rugăciunii a greșit și n'a mai putut să se roage. Nu poate termina, pentrucă a uitat-o sau mai bine zis fiindcă n'a învățat-o nici odată. Francezul își mai incoardă odată puterile, doară se va putea scula, însă cade la pământ. Atunci îl prinde de mijloc tocmai soldatul german, care a zis, că dacă ar vedea un francez l-ar omori cu patul puștii, și în mâinile lui își dă duhul. Sub acelaș arbore au făcut o groapă și îngropându-l i-au pus o cruce cu numele lui. Ostașul acela, în brațele căruia a murit francezul, a zis: Prietinelor, dacă se sfârșește războiul, apoi merg în Franța la acea femeie și am s'o conduc la acest loc, să-i istorisesc, cum i-a murit bărbatul.

Din aceasta și din alte nenumărate alte pilde, cari s'ar putea aduce, ca învățăminte din istoria acestui războiu, iese la iveală simțul religios și dorința omenimei în

sbuciumarea ei însângerată, după ceva mai înalt, după o legătură mai strânsă cu ființa aceea supremă, care rescolește vrajba în sufletul omenesc, dar alină și durerile lui cu unt de lemnul binefăcător al păcii. Această trezire a simțului religios, s'a ivit într-o formă minunată și la poporul nostru. Cel dintâiu semn al unei întoarceri spre credință a fost, că bisericile s'au umplut de lume și cărțile religioase, cari se găseau altădată rar în casele oamenilor noștri, s'au împrăștiat în sute de mii de exemplare. Această trezire a conștiinței religioase este semnul cel mai îmbucurător, care s'a putut vedea răsărind din noianul de dureri și lacrimi pricinuite de războiul lumii. Din toate părțile, din spitale, de pe câmpurile de luptă ni-se cer cărți religioase, ca să servească de mângâere celor înstreinați de vetrele lor.

Este dureros însă, că acestei cerințe după hrană sufletească a poporului nostru nu i-se poate răspunde, așa după cum ar trebui să se facă. Cărțile cele mai răspândite în decursul războiului au fost *Epistolia*, *Visul* și *Psaltirea* cari au mulțumit, ce i drept, cele dintâi nevoi sufletești ale țaranului nostru, dar n'au putut să-i dea aceea, ce ar fi voit el să aibă cu el în șanțuri: o tâlcuire pe scurt a învățaturii evanghelice, a vieții Mântuitorului și alte lucruri, de cari este el legat cu amintirea, din cea mai fragedă vârstă a copilăriei. Părerea noastră este prin urmare, ca pe deoparte să se tipărească o bibliotecă din lucruri mici și ieftine, de cuprins religios, cari să se poată răspândi ușor printre oamenii noștri din bătaie, iar pe de altă parte să se întemeieze o revistă pentru popor, de caracter religios, în care să se tipărească astfel de lucruri, ce-ar putea servi în acelaș timp și ca distracție, dar și ca învățământ pentru toate nevoile sufletești ale țaranului nostru.

Regele României către noii recruți.

România va asigura zdrobirea dușmanului. — Cancelarul german Bethmann-Hollweg despre România. — În care parte vrea România să-și lărgiască teritoriul? — Ce face Rusia cu trupele ei din Basarabia? — Constăturile regelui Ferdinand.

În noul ziar al deputatului liberal Toma Stelian „Nationalul” găsim următoarele păreri ale cercurilor oficiale românești despre ceea ce va face România:

Intrebarea care se pune acum de toată lumea este: „Ce facem noi?”

La această întrebare am căutat un răspuns în primul rând în cercurile guvernamentale, și pentru că sunt două feluri de cercuri guvernamentale, cari știu și cari nu știu, era firesc să ne adresăm la cele dintâi.

În primul rând se da ca sigur în cercurile diplomatice, ca până astăzi, d. Brătianu n'a pus nici un fel de condițiune hotărâită pentru intrarea în acțiune a României. Au fost discuțiuni au fost conversațiuni, s'au spus dorințe și s'au luat în considerare diferite întrebări ale unei acțiuni din partea României, dar stabilirea unor condițiuni nu s'a făcut.

În primul rând, după părerea cercurilor guvernamentale acțiunea noastră germană în Balcani nu este o acțiune hotărâtoare. D. Brătianu a spus-o și la întrunirile parlamentare, cari au avut loc la cea oarecând, că părerea d'el este că nu pe frontul balcanic se va hotărî soarta războiului. Succesul ofensivei statelor centrale în Balcani, va face mai grea aprovizionarea României cu munițiuni, dar nu va hotărî soarta războiului.

Așa fiind, după aceeași părere, urmează de văzut dacă întreprinderea, num. căm. Balcanii sunt în mâna Austro-Germanilor, a unei contraacțiuni este folositoare și în ce condițiuni trebuie să se facă pentru ca ea să meargă la un succes sigur, absolut trebuind să dau toate punctele de vedere, absolut necesar pentru Rusia, în special, care ultimateri, oricare ar fi rezultatul războiului, și-ar pierde însemnitatea printre statele slave din Balcani.

În părerea că puterile înțelegerii vor să întreprindă o acțiune în Balcani, armatele rusești n-ar avea alt drum decât pe la noi.

Aici începe punctul întrebării, aici este punctul asupra căruia se pare că s'a încercat din partea unora dintre reprezentanții aliaților să se obțină din partea guvernului român stabilirea de condițiuni precease definitive și după cum am spus, ele n'au fost obținute.

Azi, în Balcani, puterile centrale, cu Bulgaria și Turcia au aproape nouă sute de mii de oameni.

La această armată trebuie opusă cel puțin una egală, socotind că chiar așa, armatele de năvălire vor avea greutate în ce privește mijloacele de alimentare și aprovizionare de tot felul.

Trebuie dar ca aliații francezi, să aibă o armată gata, în același timp ca armata de năvălire de aproape 900 mii de oameni, în perfectă stare de luptă. Odată această armată gata trebuie în același timp ca armata rusă dela nord să fie de asemenea în stare să fie cu succes o apărare împotriva unui atac care s'ar putea să fie puternic. Cu alte cuvinte armatele rusești trebuie să fie prevăzute cu o grămadă de munițiuni necesare acestei acțiuni de ofensivă și de apărare puternică. Fără sprijinul armatei sârbești, azi, nu se mai poate socoti; Grecia are să rămână neutră.

Îndeplinirea acestor condițiuni, spun cei ce știu din guvern, o acțiune în Balcani o cu puțință și la întrebarea ce vom face noi răspund, „Am merge”.

Sâmbătă la orele 10 dim. soldații din toate armatele din București contingentul 1916 au depus legiuitul jurământ de credință regelui.

Sărbătorirea d'punerea jurământului s'a făcut în curtea regimentului 10 artilerie (Malmanson) în prezența M. S. regelui Ferdinand I, a familiei regale și a ofițerilor generali și a dlui ministru de războiu.

La orele 11 dim. trupelor se găseau înzestrate cu drapelul în fața.

După îndeplinirea serviciului religios toți soldații recruți, peste 10.000 ridicând mâna dreaptă în sus, au repetat formula sacrală a jurământului.

M. R. regele Ferdinand, adresându-se trupelor a rostit următoarea cuvântare:

Dragii recruți

Am știut că mare datorie a întregii mele a mă găsi în mijlocul vostru, în ziua când v'atți legat cu o datorie sfântă, față de Dumnezeu, să păstrați credința către rege și țară.

Am ales ziua de azi pentru sărbătoarea aceasta, deoarece ziua de 28 Noiembrie (Aniversarea lăurii Plevnei) este înscrisă în cartea de onoare a oastei românești, cu litere neperitoare. Votul așt venit din toate colțurile țării și cu inima veselă așt părăsiti casele și

familțiile voastre pentru a intra în marea familie a oastei românești, și a vă strănge la pleptul ei.

De astăzi înainte, nu vă mai aparțineți vouă, ci regelui vostru și țării. Prin jurământul depus așt făcut o mare legătură între mine și voi.

Frumoasă e mentrea soldatului. El trebuie să fie scutul țării, pe care să o apere cu sângele său. El trebuie să apere căminul său și alor săi. El trebuie să moară pentru hatna ostășească, în ori și ce moment, nu numai când este sub ochii superiorului, dar chiar când nu e văzut de șefii săi.

Am credința că veți fi în orice moment adevărații ostași români cu un puternic sentiment pentru țară și pentru rege.

Multe din drapelurile în fața cărora așt jurat, au fost duse de părinții voștri la glorie acum 27 ani, pentru că ostașul de atunci, ca și cel de azi, era pătruns de datorile lui. Șefii voștri v'au primit cu dragoste și să fiți siguri că vă vor conduce cu dragoste și încredere.

Not toți vă privesc cu dragoste și încredere și dacă va veni o zi când va trebui să se ceară dela voi sacrificii sunt sigur că fiecare din recruții va căuta să fie un erou.

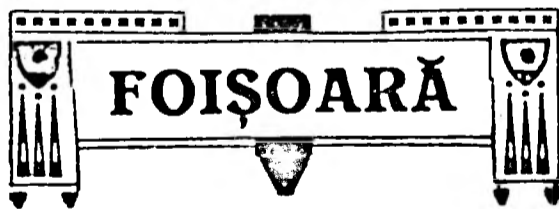
Duceți-vă înapoi la corpurile voastre cu inima veselă pentru că prin jurământul de astăzi, așt făcut cel mai important legământ din viața voastră.

Ziarul englez „Daily Telegraph” din Londra, vorbind despre politica României scrie că știrile cari sosesc din România sunt nepăcătoși pentru înțelegere. Pe când parțiar împărtășii înțelegeri păstrează tăcerea, iubitorii Germanilor desin tot mai îndrăznești.

D. Vintila Brătianu, fratele primului ministru, a declarat că România rămâne neutră până când o grupare va învinge pe cealaltă.

Atunci România va oferi învingătorului puteri prospere pentru ca să asigure definitivă zdrobirea a dușmanului.

Ziarul „L'Eclair des Balcanes” publică ca interview al corespondentului său cu cancelarul

FOIȘOARĂ

Vers de îngropare.

Scris de Nicolae Dămian, din Sarosul-ung., cu privilegiul morții soldatului Nicolae Bogdan căcut pe câmpul de luptă.

O, Puternice de sus
Rea lume am mai ajuns,
Să facem înmormântare
La un fector ca o floare,
Să facem slujbă de moarte
Și mortu-l tare departe,
Departe 'n țară străină,
Și-a murit fără de lumină
Clopotele n'au sunat,
Ca când moare-un om din sat.

O, Isuse îndurat
Ce jete mare-i pe sat,
Jale și năcazurii mari
Că rămân copii orfani.
Și când s'a mobilizat
De-acasă mulți au plecat;
Când s'o desmobilitiza

Putrul s'or mai înturna
Că și dintr'al noștri soldați
Foarte mulți sunt repotași,
Îngropați pe lângă drum
Morșii de pușcă și de tun.

Să vedeți părinții și frații,
Unde suntem îngropați
Voi-ași zice lăcrământ
Mormântușu meu văzând:
Mai bine-ar fi fost cu mult
Tu de nu te-ai fi născut. —
Dorite tală iubit
Dragă de ce n'ai venit
La ceasul meu cel de moarte
Ca să ne tertăm de toate
Că când noi ne-am despărțit,
La aceasta n'am gândit,
Că mai mult noi nictodată
Nu vom mai fi laolaltă.
C'aza o vrut Dumnezeu
Pe-aicea să mor și eu.
În Polonia rusească
Departe de dumneavoastră,
A trecut a mea viață
Ca și-o bună dimineață.

Dragli mei părinți și frați
Pe mine nu m'asteptati.
Acum eu din departare

Pe toți vă rog de tertare;
Tertați-mă toți pe mine
Da să-aveți dela certu bine.
Măcă frați și surorele
Acum vă rog de tertare
Tertați-mă ce-am greșit
Până 'mpreună-am trăit.

Iar tu Părinte cerească
Cătră care eu privesc
Dă-mi locul fără de chin
Să-l domnesc în vecl. Amin!

Militare.

Plânge inimă săracă
Că pe badea îl îmbracă,
Și suspină așa cu 'ncețu,
Că îi leagă panganeta,
Și șuvițele bălaie,
Cu foarfecile le tale,
Aruncă haine frumoase,
În magazine prăvoase,
Pălăria numai floare,
E călcată în picioare.

Les la poartă nu-i și nu-i,
Bădița cu ochi verzi,
De când la oaste-a plecat,

german d. Bethmann-Hollweg, care a făcut despre România următoarele declarații:

— „Singură Germania poate asigura României o nestărnare economică, interesele acestor popoare fiind comune. Rusia e cel mai mare dușman al României, care îi este o piedecă în dezvoltarea sa, o piedecă, care cu orice preț trebuie înlăturată. Regele Carol și bărbaii politici români au văzut bine lucrurile, când au înțeles politica lor împotriva Rusiei. Germania dorește ca Balcanul să fie al popoarelor balcanice. Germania nu dorește cuceriri, ea dorește numai biruința, adică cucerirea morală a civilizației culturale. Germanii luptă pentru România, victoriile ei sunt și ale României.”

Un diplomat german, care a petrecut câțiva timp în București și a avut prilejul să aflu părerea bărbaiilor de stat români cu privire la viitoarea ținută a României, a făcut următoarele declarații lui „Frankfurter Zeitung“:

— *In cazul unei măritii teritoriale a Bulgariei, România vecină încă năzuește la o mărire a teritoriului său. Iar dacă s'ar vedea în neputința de a-și lărgi teritoriul peste Carpați, în cazul acesta România va căuta această lărgire de teritoriu în Basarabia.*

Însă deocamdată ea primește banii dela noi pentru grăul ei și așteaptă.

România se hotărăște?

Ziarul german „Frankfurter Zeitung” publică două articole despre România și adunarea de trupe din Basarabia.

Ziarul spune, că nu crede, că România vrea să rămână neutră până la sfârșitul războiului. Se pare din contră, că vrea să-și păstreze cât mai mult timp puterea sa militară în țară, spre a se folosi apoi de momentul cel mai potrivit. Crede că acest moment n'a sosit încă acum.

Vânzările de cereale, pe cari le face puterilor centrale, nu trebuie socotite ca o dovadă de prietenie. Ele formează numai o ocazie de câștig. De prietenie nu poate fi vorba în această privință. România se va decide numai cum va fi folosul ei.

În al doilea articol, ziarul atrage luarea aminte că nici un ținut din Rusia nu este atât de potrivit pentru concentrarea de trupe ca Basarabia, grătarul Rusiei, unde prin îngrămădirea de cereale, aprovizionarea este foarte ușoară. Afară de aceasta Rusia vrea să arate prietenilor săi din Balcani, că se află gata pentru o acțiune

oarecare. Se adună în adevăr în acea regiune o armată, care este slabă deocamdată. Nu este însă sigur, că Rusia vrea să o întrebuițeze odată în Balcani. Deocamdată are un caracter mai mult de amenințare.

Vizita țarului arată aceasta în mod limpede. Poklevsky a dorit vizita aceasta și aceasta s'a făcut. Gazetăria din România a atras de mai înainte luarea aminte asupra vizitei. S'a voit să se arate publicului român, că țarul își arată interesul său tocmai pentru partea din Basarabia răpită României în 1878 și că această regiune ar fi jertfită acum bucuros pentru prietenia României. Pe de altă parte s'a voit să se arate că Rusia poate să întrebuițeze la nevoie și puterea. Faptul, că presa rusă nici n'a vorbit despre această vizită, este ușor de înțeles.

În ultimul timp gazetele rusești au vorbit rar despre Basarabia, nevoind să alarmeze și mai mult pe naționaliștii români amintindu-le pierderea acestei provincii. Ceeace s'a discutat deci pe larg de presa română, s'a trecut în Rusia sub tăcere.

În ziarul „Rapet”, deputatul francez H. Roux-Costadan scrie următoarele despre lupta din Balcani din Salonic:

Din partea mea aprob întru toate părerile lui Clémenceau. Această expediție balcanică nu este altceva decât o aventură nebunească și criminală. Aceasta am cugetat și am scris dela început, și prevederile mele nu m'au înșelat.

Dela început am prevăzut că popoarele balcanice vor numai să se poarte de naș. Bulgarii au arătat cât sunt de nerușinați, iar Grecii au dovedit-o îndajuns că sunt trădători.

În ce privește România, prevăd încă de acum, că și ei tot așa vor fi. Până rămășișag unul contra o sută, că peste șase luni își vor îndrepta cele 500,000 de buionete contra noastră.

Despre Sârbi nu spun nimic, sârmanii Sârbi! Nenorocirea lor e că drumul dela Berlin spre Constantinopol duce peste Belgrad și Serbia. M'ar durea foarte mult, să consider pe Sârbi alături de celelalte popoare balcanice.

Salonicul nu este altceva decât o cursă întinsă pentru a putea fi prinși în eleste. Când am alergat repede la ajutorul Serbiei n'am făcut altceva decât un frumos semn de teatru — nimic altceva!

Era nevoie de cel puțin o jumătate de milion de soldați acolo.

Mareu, se repetă necești lucruri și necești fapte. Nu sunt de loc liniștit de soarta noastră în Salonic. Nu sunt gata nici măcar să dea ochii cu dogmanul și am vedea că în spatele lor stă Grecia cu cuțitul întins ca să-i lovească pe furie.

Numai lădă se îndura,
Și din oaste îi trimitea
Carticea cârticea,
Nu plânge mândruța mea,
Nu plânge până mă vezi,
Că iară mâncăm scoverzi
Nu plânge până mă ști.
Că iar toate bin' or fi
Până capul meu stă sus
Până nici nu m'ăși fi dus
Va suna al păcii corn,
Și atunci dragă iar mă întorn...

Elena din Ardeal

Prisacă de altădată.

Moș-Neculai Andrușcă își aduse aminte de o istorie cu niște alghine...

Nu știu dacă cunoaște cineva dintre cei mai tineri unde a fost prisaca (stupina) lui Buburuz, — începutul ei. Mai de demult erau pădurile mai întinse, și apoi era ici o poiană, dincolo alta și creștea bre omule, iarba pân' la piept prin poenile celea. Umblai de-a dragul știind, te pălea spicile peste nas de strănutai și era o mirează că prin preajma raiului. Și nu umbla nimeni să le calce și să le strice, creșteau toate în voia lor. Și ici, colo, prin singurătăți, numai ce vedeai câte un cordeiu și câte-o prisacă... Unblau albinele la cules și strângeau la știubea lamura florilor.

Odată am mai scris-o, acum o repet din nou: totul e o neputință, planul mizerabil.

Hotărârea din urmă va fi aici în apus. Sunt și acum de comun acord cu „Tigrul” (Clémenceau). Acest om nesuferit se dovedește de o trebuință mare, arătându-și de minune măreția lui.

Pe el ar fi trebuit să-l trimitem la Greci.

Dar oare cât timp vom mai fi proști?

Ziarul „Viiterul”, oficiul guvernului român, se ocupă de politica externă a guvernului și răspunde astfel invinuirilor ce se aduc conducătorilor statului:

O însemnată idee care a dus la câștigarea rezultatelor de fapt ce se pot vedea până acum în conducerea noastră externă, a fost judecarea războiului actual ca un războiu de durată și de istovire.

A trecut un an de când am format această constatare și timpul ne-a dat pe deplin dreptate. Lăsăm dlui Filipescu mângâierea de a „arăta”, cu atâta curățenie sufletească, că intrarea României în războiu ar fi pus capăt, încă dela căderea Lembergului sub Ruși, conflictului armat și ar fi adus pacea Europei. Asemenea profesii pot fi cel mult arme pentru politicienii cari nu mai au altele în arsenalul lor...

Noi constatăm că, cu mult după „momentul dela Lemberg”, Germanii împrumută 15 miliarde pentru a duce războiul cel puțin până la Aprilie viitor; că Franța împrumută 25 de miliarde (pe cât ne-au vestit telegramele soite până astăzi) ca să ducă războiul un an și mai bine; că Rusia nu a terminat încă organizarea și aprovizionarea armatei sale pentru a începe din nou mari operațiuni și că Anglia se pregătește pentru lupta în Africa, în Asia și în Europa, ca și cum ce s'a făcut până acum e abia o intrare în materie.

Aceste constatări ne arată cât trebuie să ne pară dor rău după momentele „pierdute”...

Judecarea duratei războiului și a importanței materialului industrial, a făcut ca România să fie crușată de a se arunca într-o întâmplare, ale cărei rezultate nu voiam să le rostim.

Astfel nu numai că puterile sale nu fost conservate neatinse în timpul unei generale istoviri, dar încă printr-o activitate neobosită au fost sporite față de ceace erau în momentul pierdute.

România, singura luctare politică a Românilor sbuciumați timp de 18 veacuri pe aceste plăuri nu a fost împrăștiată într-o luptă atearpă. Ci a rămas cu puteri crescute, drept unic rezultat dorințelor noastre comune, România este acum și va fi în stare să răspundă supremei chemări, când intereselor sale vor cere. Din toate punctele de vedere ea lucrează în vederea ace-

Avea și boierul nostru o mulțime de prișcăi.

Acu eu învățam treaba muștelor la unul Dumitru Câmpian în Poiana-Rotundă. Eram flecălaș și sedeam și eu pe lângă bordeiu, drept ajutor moșnegului. Mă duceam cu dânsul pe lângă știubea, cu hobotu 'n cap, îmi arăta el cum joacă musca, își aprindea luleaua și mai cerea fagurii de trântori și de botci, și-mi arăta el toate. Și mai ales aveam eu treabă și eram eu de ajutor la vremea roitului. Stam cu ochii zgâșiți la știubea și nemoreau a fi multe însemnate de bătrân. Și numai când începeau albinele să se fure repede-repede pe urdiniș și să joace și să împânzească văzduhul ca o puzderie, strigam la prișcăcar cât ce puteam:

„Moșule! Moșule!

Ș'apoi venia el și mă îmbodolea, și mă suiam eu c'un știubeș prin copaci și prindeam roial. Și moșnegul îi da:

„Ha ha! ha-ha! iacă-i bun... Bea un gât de rachiu și se ducea să se culce. Și eu iar mă așezam lângă știubea. Și el ridica de sub tufa capul și se răstrea la mine:

„Măi Culai! da' să nu dee dracul să scâpli vre un roiu, că te zdrobesc! Că eu le descânt și le cunosc care a roit...”

Și mă temeam, că avea o măciucă pârliță de mă seca la ciolan când îmi trântea câte una.

Da' de la o vreme, când am început să mai înțeleg, mai fugeam ca să mă răcoresc și mă duceam pân' la prisaca lui Buburuz. Se chiamă că roiam și eu că e o leacă.

Prisaca lui Buburuz era drept la marginea moșiei boierului, drept dincolo de hotar, într-o poeniță sub poala pădurii. Da' moșnegul

Ce puțin e 'ntregul sat,
De când în vară s'a dus,
Parcă soarele-a apus,
Nu mai este nici o stea,
Toate s'au dus cu badea..

Vai ce greu i-a mai fi tunul,
Și ce amăriu dejunul,
Cina și cu prânzișorul,
Ce le mănăcă bădișorul.

Vai bădiș'a trebuit
Să te duci la cătănit,
Să te urci pe cal călare,
Să te duci în fuga mare,
Peste dealuri cu nuiela,
Cu aripi de rândunele,
Cum nechează murgulețul,
Că-l prea strânge călărețul,

Foaie galbină în vânt
Dor fără de crezământ,
Cum urcă potecile
Te băteau urzicile,
Te piscau furnicile,
Și umblai tot supărat,
Și de lume alungat
Pe la margini de pădure,
Te hrăniai cu două mure,

nal moment, Înțeleapta pășire fără nici o atingere a intereselor statului, nu este o mare operă săvârșită?

D. colonel Rudeanu, directorul suprem al armamentului din ministerul de războiu al României, care s'a întors zilele trecute din străinătate, a fost primit Sâmbătă după amiază, într-o lungă audiență de M. S. regele Ferdinand, iar Luni d. colonel Rudeanu a fost primit în audiență de A. S. R. principele moștenitor Carol.

Ziarele bulgare din Sofia primesc din Viena știrea că fostul ambasador la Londra, contele Mensdorf, a stat câteva zile la București, necunoscut. El a fost primit într-o lungă audiență de Regele României și a avut întrevederi cu mai mulți frunțiși politici, aparținând tuturor partidelor politice.

Ceiam în ziarul „Moldova” d. C. P. Petrarul a ținut la „Cercul de studii” al partidului național liberal o conferință asupra „Situației militare după 16 luni de războiu”. Conferințianul a spus, că: „Datoria României este ca să se pregătească neîncetat și să urmărească cu atențiune desfășurarea luptelor pentru ca atunci când se va da atacul general să ia parte și ea la luptă anunțând astfel cu sângele fiilor ei unirea de mâne...”

După ziarul „Moldova” d. C. P. Petrarul a anunțat intrarea României în luptă alături de puterile Quadruplei pentru la primăvară.

Ceiam în ziarele bucureștene, că secretarul legațiunii germane din Capitală și atașatul legății austro-ungare au avut o întrevedere la ministerul lucrărilor publice cu d. ministru De Argheloseu.

DEPEȘI.

Magrini telegrafează lui „Secolo” că artileria germană a trecut granița Greciei.

„Secolo” îndeamnă publicul să nu se amăgească crezând că aliații vor putea începe în curând o nouă ofensivă. Timpul potrivit pentru operațiuni în Macedonia a trecut de mult și nu se va mai întoarce în curând. Aliații deocamdată trebuie să se mulțumescă cu posesiunea Salonicului și a peninsulei Kalkdike. Dar e întrebare că va fi cu putință aceasta. Posesiunea Salonicului în tot cazul e o garanță față de Grecia, o amenințare față de Bulgaria și va apăsa mult în campania pentru expediția Germanilor în Egipt.

Buburuz nu era prișacaru nimănui. Iși avea el prisaca lui. Și o stăpânea el, o avea dăru de la stăpânul lui: col vechu, și sta în poiană într-o căsuță și iarna și vara, cu muștele lui, și c'o fată o lăca mai rărită decât mine. O cheama Marghiolța. Băba murise de vreme multă. Eu nici n'o apucasem.

Mă duceam eu câteodată acolo: cât pentru fată, cât ca să mai ved dintro ale moșneacurii, că el era mare meșter.

Mă duceam așa dezleđinincă, când nu era încă lustră rouă. Și apoi că ușa sta colo singurică, în poiană. Și dinaintea căsuței se înșirau știubele cu strachinele deasupra lor, ca niște palatii. Și fata umbla după treabă, desculță și cu capul gol, și era albă la obraz, ca una ce era crescută la umbră de codru. Iar moșneagul Iftimie Buburuz avea o barbă ce un fuor de în și ochii estunzi și lui la căutătură. Părșe mă apura o sîcșă când mă uitam la dănsul. Parcă avea ceva turbure și negru în ochi. Da' de zărit, graia blând și-mi spunea multe. Îmi zicea:

„Măi Culai, măi băete! ai mai venit pe la noi?”

— Am venit, moșule, zic.

— Da cămpeanu ce mai face?

— Ce să facă? cu muștele.

— Apoi așa: zice că are și el albine de-a clocoțului; da' cât știe el, stii și tu...

Și pe urmă mă lua și mă ducea pe dinaintea urdinșului. Eu mă înfriceam. Și moșneagul îmi zicea:

Lui „Tems” i se anunță din Salonic, că la punerea în aplicare a măsurilor pentru stăpânirea Salonicului de către aliați, privitor la cari Înțelegerea s'a înțeles deja cu Grecia, s'au ivit noi greutăți, dar aceste sunt numai trecătoare.

Colonelul Boissenet scrie în „Le Temps”: „Aliații” vor rămânea deci în Salonic, unde vor trimite o armată anglo-franceză mare sub conducerea unui comandant, a cărui însușiri se apropie de cele a lui Mackensen, cel puțin. Dispoziția aceasta va pune capăt zăbovirei regelui mai repede decât orice cuvânt frumos și va deschide armatelor rusești dela Dunăre calea prin România. Comandantul despre care face amintire colonelul Boissenet e probabil Costelnau.

Se anunță din Salonic: Trupele grecești au început retragerea. Cartierul principal a fost mutat la Kozeani. Al treilea corp de armată merge la Ceterina, iar al cincelea la Nigrita, iar în Salonic va rămânea numai un singur regiment de pioneri și unul de artilerie. Generalul Sarrail și a exprimat mulțumirea s'a față cu retragerea trupelor Înțelegerii pe teritor grecesc.

„Tribuna” e informată din Paris, că în Anglia au fost îmbrăcați în curaul acestei luni 92 mii de soldați pentru Salonic. „Le Temps” scrie că în consiliu de războiu din urmă sa hotărât ca la Salonic să fie trimise noi număratoase trupe.

Lui „Petit Journal” i se anunță din Salonic că mai proaspăt a sosit acolo o vaporă cu trupe engleze și austriene. În port e foarte mare comunicație, ziua și noaptea. Franța a trimis mai în urmă tunuri grele. Trupele engleze, cari au zăbovit până acum în Salonic au plecat în front.

Primul ministru Sculudis — după cum anunță „Corriere della Sera” — Pa primit alături la sine pe ambasadorul austro-ungar.

Un prieten al lui Venizelos a declarat colaboratorului „Dimineața” că

„Nu te teme, măi băete, că albinele te-alea bl'nde... La mine merge altfel treaba... Eu nici nu le bat, nici nu le tonbez cu pucioasă, nici nimic... Eu mă uit în știubei după Sânt Ilie și văd dacă este prisac de miera. Dacă este tai faguri, dacă nu, las lucratoarele în pace. Dacă dă Dumnezeu, tai bulzore și le dai drumu în ele. Toamna le mai aleg, le mai împreunez: iarna se mai aleg ele singure: și merg cu clo cum vine Dumnezeu; dar ca să omor cu musca, asta n'o fac...”

Avea moșneagul glas blând și umbla printre știubele cu fuorul lui de barbă, și albinele nu-i făceau nimica. Eu mă țineam de dănsul mai mititel, și nici mie nu-mi făceau nimica. Cătău în prisacă și jucau și și cătău de munca lor. Pe prisăpa sta Marghiolța, — și eu ascultam până într-o vreme glasul moșneagului, pe urmă rămâneam cu ochii la fată și nu mai auzeam ce spune prisacarul. Iar fata tot rădea la mine, și cum i se lumina fața de răs, intercea ochii într-o parte.

Intr'un rând, zice Iftimie Buburuz:

„Măi băete, măi Culai! cine prinde roli la voi?”

— Eu îi prind, zic. Mă sui în copaci. Pe unii îi mai scăpăm, ș'apoi, ce supără moșneagul pe mine și se răștește cu băta cea păr-lită... Da'aru nu mă mai tem de dănsul...

Fata rădea de pe prisăpa. Da' Buburuz își întorcea cătră mine barba. Zice:

„Măi băete, isca colo un știubeiu care are să roiască. Azi e vreme lină. Tu stii gata, și te

Venizelos când a părăsit fotoliul prim-ministerial a făcut următoarele declarații:

Arma din urmă pentru mântuirea Greciei și a balcanului — a spus Venizelos — mi-a fost România. Când România a refuzat propunerea noastră, ca să înceapă cu Grecia împreună o acțiune în privita Bulgariei și să mobilizeze deodată cu noi — situația s'a perdut pentru noi. Guvenul meu a căzut din ziua în care s'a arătat neîndoiios, că România va refuza ori-ce acțiune a noastră.

Grecia — teatru de răboiu.

Köln, — Corespondentul lui „Kölnische Zeitung” anunță din Sofia: Toate privirile sunt îndreptate acum spre frontierele Greciei, deoarece teatrul războiului s'a mutat pe teritor grecesc. Trupele Înțelegerii privesc teritorul ce se găsește între Karanli și Kilindir, precum și între Amatovo și Kulkis ca cel mai potrivit pentru defensivă. Un mare avantaj prezintă în acest teritor lacul Amatovo. Englezii și Francezii fortifică Salonicul. Englezii s'au instăpânit în Salonic pe portul de debarcare și pe edificiul vamei.

Zona neutrală de doi klm. la frontiera bulgară și grecă.

Sofia. — Biroul telegrafic bulgar anunță: Guvernul bulgar anunță: Guvernul bulgar a făcut Greciei propunerea, ca în ambele țări să se retragă trupele la doi kilometri dela frontieră, Grecia a primit propunerea și a și luat dispozițiile pentru îndeplinirea acestei zone neutrale.

Capitala Greciei se strămută la Larisa.

Salonic. — Tratativetele dintre guvernul grec și împătrita Înțelegere neizbutind să ducă la o înțelegere, și guvernul grec fiind decis a se menține până la sfârșit în punctul său de vedere, adică acela al neutralității și având în vedere amenințarea Angliei că va proceda la bombardarea coastelor gre-

uită, și când a izvorî musca pe urd niș, tu pleacă-te lângă păciu și rupa de pe strat șapte fire de mătăciune și adămi-lo mie...”

Stau eu, stau. Moșneagul umbla pe la alte buduroaie. Da fata de pe prisăpa, zice:

„Ce te uii la mine, mă Culai? Iacă ea albinoale...”

Eu m'am rușinat. Buburuz a început să rădă. Mă răpăd eu și rup mătăciune ș'o aduc. Și la prisacarul în mână un știubeiu, și se dă sub vârtejul muștelor. Merge roiu prin poiană și împânzește zarea, moșneagul stă tot subț el. Ș'odată văd că se oprește și începe să frece roinița cu mătăciune, pe urmă prinde să sufle în buruiană. Și venea și până la mine așa o mireazmă lină... Și iacă, impresoară roiu pe moșneag, și el pune la pământ știubeiul și toată musca se așază pe el.

„Ei? zice Buburuz, face Dumitru Cămpanu așa? Prinde el astfel roii?...”

— Da de unde? zic.

— Apoi eu, măi băete, zice, nici duhă-nesc mahorcă, nici beau holercă... Eu is om curat: Da tu dacă vii aici, poți învăța bune lucruri, numai să nu te ticăloșești pe urmă...

Se uită blând moșneagul la mine, — ș'atuncea am văzuteu că ochii lui sămănau cu ochii fetei.

(Va urma.)

Mihail Sadoveanu.

vesti, guvernul din Atena s'a gândit la
putință de a strămuta capitala la Larisa.

Câți Italiani sunt în Valona?

„Kölnische Zeitung“ nu recunoaște
de adevărate știrile cari spun, că trupe
mai mari italiene ar fi debarcat deja
în porturile albaneze. Italianii au de-
barcat numai, în Valona câteva mii de
oameni și trupe de muncitori, a căror
afemare e să aducă drumurile în o
stare practicabilă. Sprijinul Italiei de-
ocamdată se restringe numai la aceea,
ca să trimită hrana și material de ras-
boiu în Balcani. Pentru expediție din
Balcani Italiei îi stau la dispoziție tot
atât de puține trupe ca și pentru între-

prinderea din Libia. Cadornă a pro-
testat energic contra ori căruia fel de
transportare de trupe în Balcani sau în
Lybia.

2 milioane oameni.

Rotterdam — Se anunța din Lon-
dra: În cercurile politice de aici se pre-
țue te rezultatul înrolșrilor voluntare
la 2 milioane oameni.

Conferința ministrului german cu Skuludis.

Berlin. — Din Atena se telegra-
fiază: Ministrul german la Atena a
avut o conferință mai lungă cu primul
ministru Skuludis. În consiliul de mi-

nistri, ce a urmat primul ministru a
raportat despre tratative. Noului de-
mers al Germaniei i se atribuie o mare
importanță.

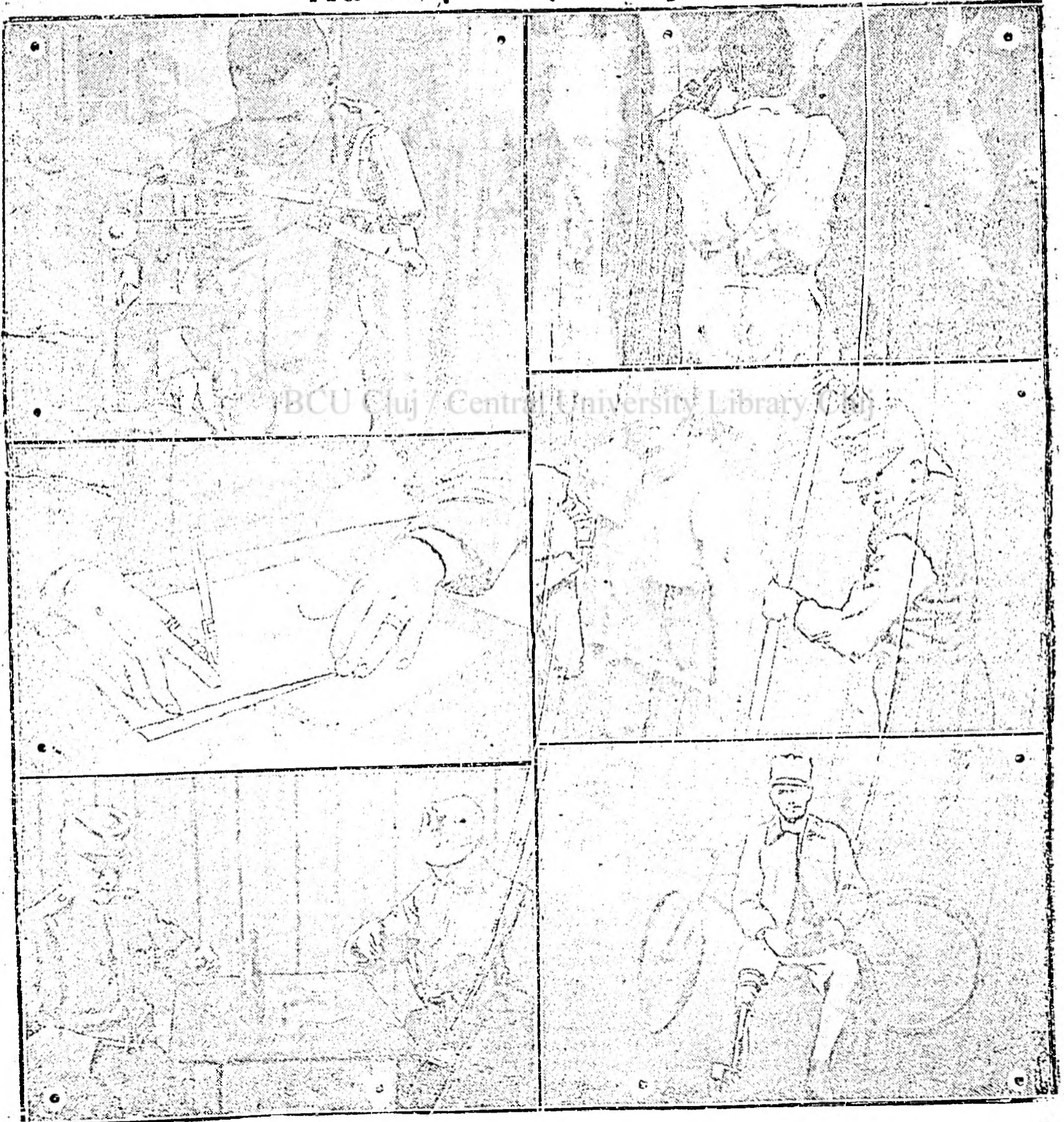
Mișcări de trupe în Basarabia.

București. — Ziarele de aici află din Ga-
lați: Un cunoscut comerciant de pescărie din
Ismail (Basarabia) declară că au fost oprite toate
trenurile între Odesa Bender-Reni, înlocuindu-se
cu transporturi militare. Aceste mișcări de trupe
par a fi în legătură cu luptele de pe frontul
bucovinesc.

70 mii Italiani în ajuto- rul Sârbilor.

Lugano. — Italianii transportă numeroase
trupe în Albania în ajutorul Sârbilor. „Corriere

Nu vă pierdeți curajul!

Icoana aceasta, înfățișează șase ostași, cari și-au pierdut
în luptele pentru biruința armatelor noastre, unii o mână,
alții un picior, iar alții câte un deget fie dela o mână sau
fie dela cealaltă. Astăzi știința doftorilor, a mers așa de de-
parte, încât a fost în stare, ca membrele pierdute să le înlo-
cuiască cu altele din lemn sau din cauciuc, cu cari își pot
acești nefericiți, să-și urmeze meseria, pe care o aveau mai

înainte, cu aceeași îndemânare, ca și atunci, când erau în
tregi. Iată câteva pilde de soldați întorși de pe câmpiile de
bătăie ciungăriți, dar lucrând, desemnând, tăind în piatră,
săpând și umbânți cu bicicleta, tocmai prin ajutorul acesta
ce li s'a dat, înlocuindu-le părțile, cari le lipseau, cu
altele făcute din lemn sau din alt material. Astfel își pot a-
gonisi siguranța până la cea de toate zilele.

dela Sera" scrie că aceste trupe servesc numai pentru întărirea pozițiilor dela Valona. Trupele italiene cari vor fi concentrate în Albania sunt prețuite la 70,000 oameni.

Spioni Japonezi în Dedeagaci.

Sofia. — În regiunea dela Dedeagaci și Porologos au fost deținuți spioni japonezi, cari au venit din Grecia. Au fost găsite asupra lor hărți și însemnări.

Șeful statului major Grecesc și-a dat demisia.

Atena. — Din cercurile politice se anunță, că șeful statului major grec și-a dat demisia, deoarece afirmativ nu vrea să ia răspunderea, pentru evenimentele din Macedonia grecească. Regele nu a hotărât încă în chestia demisiei.

O nouă ofensivă împotriva Bucovinei.

București. — „L'Independance Roumaine" anunță: Armata rusească a fost întărită cu 1 și un sfert de milion de oameni. Se vestește că Rușii voiesc să înceapă o nouă ofensivă împotriva Bucovinei. Sborurile de recunoașteri deasupra Cernăuțului sunt tot mai dese.

Joffre — generalissim al înțelegerii.

Lugano. — „Corriere della Sera" i-se anunță din Londra că marele consiliu de războiu anglo-francez a hotărât ca operațiunile înțelegerii să fie de aci înainte unitar conduse și în scopul acesta îl vor numi pe Joffre comandant suprem, care va lua conducerea operațiunilor în Balcani.

Rusia va începe ofensiva.

Rotterdam. — Ministrul de războiu muntegrin, sosit din Petrograd unde a fost oaspele țarului, a declarat că la începutul războiului Rusia n'a fost pregătită în deajuns. În curând însă va începe o nouă ofensivă cu o armată de patru milioane soldați înarmați de săvârșit.

Briand va merge în Italia.

Geneva. — Din Lyon se anunță: În cercuri politice parisiene se afirmă că Briand va merge în curând în Italia. Se crede că această călătorie de ordin politic a prim-ministrului va avea rezultate importante.

Comanda supremă din Balcani în mâinile lui Kitchener.

Berlin. — Se știe că lordul Kitchener va lua comanda supremă a trupelor din Balcani și în deosebi a celor de pe teritoriul grec. Scopul călătoriei lui Kitchener în Grecia a fost studierea terenurilor de luptă.

Pașa Goltz în fruntea ofensivei germane din Azia.

Geneva. — Ziarele franceze anunță că Turcii și Germanii au încheiat preparativele marelui ofensive din Mesopotamia. Comandantul armatei combatante de pe frontul Irak va fi pașa Goltz.

French abzis de comandă militară.

Londra. — La cererea proprie generalul French a fost dispensat de comanda militară a trupelor și a fost numit general al armatei imperului britanic. Regele a dăruit lui French titlul de viconte. Victorul comandant al armatelor din Franța și Flandra va fi Sir Douglas Haig.

Rotterdam. — După opintirile din ultimele săptămâni, Rușii folosindu-se de liniștea de pe frontul lor, fac cu zor pregătiri, pentru o mare ofensivă sau mai mult de teama unei noi ofensive germano-austro-ungare.

După știri sosite din Vilna, Rușii au întărit puternic țărmii ostici ai golfului Riga, temându-se de un atac german. Intre Riga și Dünaburg urmează concentrări de trupe. Atacurile armatei a XII-a le conduce Radko Dimitriew. Acest general a declarat că l va sili pe Hindenburg la retragere. Radko Dimitriew stă în fruntea armatei care atacă în fața Rigei armata germană, în timp ce dinsus de Dünaburg o altă armată rusească îndreaptă atacuri din zi din zi mai violente împotriva armatelor lui Below. Intregă acțiunea e condusă de însuș Russkij. După unele știri ofensiva dela nord are de scop numai concentrarea de trupe, cu oare vrea să atragă atenția, dela pregătirile de ofensivă ce decurg în altă parte.

Lupte grozave în Muntenegru.

Trupele noastre au să lupte cu grozavă împotriva naturii pe lângă ținuta dușmănoasă a populației din Muntenegru. Fiecare pas de înaintare în munții de zăpadă se poate lua ca un fapt victorios. Greutățile ofensivei armatei noastre dispar cu desăvârșire pe lângă împrejurările luptelor ce întimpină în interiorul Muntenegrului. În ținutul vestic al cursului râului Lim și drumurile din munții negri nord-ostici, nici în timpuri favorabile nu se pot trece decât cu mari greutăți. Cărarile de pe munte țepoșe sunt facuma înzăpezite și înămolite cu desăvârșire. Cu toate acestea, trupele noastre înaintază pas de pas, bineînțeles cu mare încetineală.

Atacul nostru dela sud de Pivlie, cu toate viscoalele din munții sălbateci, a înaintat. Am ocupat pozițiile principale muntegrine situate pe șirul munților dintre Plevlie și Bjeopolie și dela râul Tara între ținuturile Glibași și din valea Linului. Pe această linie, armata noastră a luptat pe înălțimi de 1400 metri. Și se poate închipui câte greutăți au cauzat transportul muniției și alimentației. Toate piedecile supraomenești au fost învinse de împotrivirea de fier și spiritul de ofensivă al trupelor noastre. În toate strămtorile și spărturile de munte înzăpezite, urmărind dușmanul.

Pe întreg unghiul la nord și nord-vest de Berane și pe linia ce se trage până la Ipek, cete armate de mohamedani și albanezi lupta alături de soldații noștri. Toată populația mohamedană și albaneză a prins arma pentru ca să-și răsbune ura împotriva Muntegrinilor. Ținuta populației cari nu sunt Sârbi sau Muntegrini întrece așteptările cele mai îndrăznețe. Zi de zi cete armate cari cunosc greutățile teritoriale se aliază la armata noastră și ne sprijinesc cu însuflețire. Astfel înaintările din Muntenegru se pot socoti alături de învingerile glorioase de pe hotarele grecești și albaneze.

Din parlamentul german.

Cancelarul Bethmann-Hollweg despre pace.

Atențiunea tuturor statelor europene a fost întoarsă spre Berlin, unde cancelarul Bethmann-Hollweg a fost întrebat asupra condițiilor de pace cu cari Germania ar fi înțeleasă.

Drept motiv cu privire la interpelația de pace prezentată în ședință, socialdemocratul Scheidemann spune, că mulți nu vorbesc despre pace pentru de a nu da semne de slăbiciune. Partidul socialdemocrat este partidul apărării păcii popoarelor și trebuie să își ridice cuvântul. Se aruncăm o privire pe hartă și să vedem cum ne stau trupele. Cred oare dușmanii noștri că pot mura războiul pe ținutul nostru? *Ne întrebăm însă dacă dușmanii noștri sunt învoși să lege pace.* Este cu neputință într'un războiu răspândit în toată Europa, să se poată subjugă și încătușa una dintre puteri. Numai acela poate vorbi de pace care are deplină încredere în puterile sale și conștiu de aceste puteri suferă ca liniște orice talmăcire falsă, de aceea trebuie să vorbim noi de pace. Respinge presupunerea că războiul Germaniei este de cucerire. *Germania nu va da Alsația.* Din declarații engleze și franceze lese o este de pace. În camera italiană s'a pretins pacea care delatură orice anexare. Tot asemenea s'a vorbit și în parlamentul ungar.

Dușmanii noștri puteau să cunoască lipsa de bază a planului lor de infomățare, prin urmare zadarnice rămân și învingerile nădăjduite în forțele militare. Acesta sunt faptele pentru cari trebuie să vorbim de pace. Dacă gazetele statelor luptătoare ar vesti dorințele de pace, cu mare putere ar izbucni și dorul de pace. Cine pune opreliști celui ce vrea să înfăptuiască pacea, săvârșește o crimă față de omenirea întreagă. Socialismul democrat a fost prea slab pentru împedecarea războiului. Hotarile noastre nu sunt primjinite astăzi, de aceea ni se pune datoria să întrebăm cancelarul, printre ce condiții ar fi un început tratativelor de pace. Nici cu o mai mult decât cere trebuința pentru garanții ținutelor impuse, poporul german nu vrea să continue războiul. Pentru independență, națiunea jertfește totul, nu pierde însă viața unui singur om pentru interese capitaliste. La chemarea sub drapel a tovarășilor noștri de principiu a vrut să împedecă sfărâmarea Germaniei, dar ea să supună lumea în jugul Germaniei. Un popor pacinic ca cel german nu are năzuință de răzburare și nimicire. Declarăm că vrem pacea. ființă poporul german este destul de puternic pentruca și în viitor să-și apere hotarele și căminurile, în caz dacă dușmanul nu are dorințe pașnice! Lumea întreagă așteaptă cu nerăbdare vorbirea cancelarului. Nădăjduiesc că va găsi cuvântul mântuitor care să vestească învoșirea referitoare la pace. Dorim, ca Germania să facă cel dintâiu pas pentru împedecarea groznicului războiu. (Aplauze și aclamări în partidul socialdemocrat)

La această interpelație de pace cancelarul Bethmann-Hollweg a răspuns îndată.

Raportorul interpelației de pace — a spus cancelarul — a produs ocurie la dușmanii noștri. Au atribuit o slăbire a rândurilor noastre și a unității germane. Interpelația însă le-a pricinuit adâncă des-nădejde pentrucă n'a fost decât glasul părerii de rău că nu profităm de ocazia încheierii unei păci cinștite. Am ținut rezultate colozale: Am făcut alianță cu Turcia, ceea ce amenință stăpânirea engleză.

— E foarte limpede că noi vom suporta cheltuielile războiului. Cu toate acestea, dușmanii noștri spun, că pace nu se poate încheia înainte de înfrângerea Germaniei. Guvernele ententei au și astăzi ținuta dela izbucnirea războiului: vor Alsația-Lorena și înfrângerea militarismului. Adversarii noștri nu doresc pacea. Că cât va ținea mai mult războiul, cu atât vor fi mai sigure garanțiile condițiilor de pace. Știm că Franța este aliată cu Rusia în privirea noastră. A dat Rusiei împrumuturi pentru ca aceasta să poată construi fortărețe în privirea noastră. Va trebui să ne păzim: viața Germaniei nu-i permisă să fie amenințată. Nu vom sfârși războiul decât prin înfăptuirea bazelor sigure politice, militare și economice.

ECONOMIE

Înștiințarea proviziilor de porumb (cucuruz).

Prin circularul său din 9 Decembrie n. c. Nr. 89.900 Prez., în ministerul n. c. de agricultură, întărește și dispozițiile paragrafului 3 al ordinului guvernial Nr. 3511—1915 M. E., referitor la rechiziționarea produselor de porumb (cucuruz), orânduiește următoarele:

§. 1. Fiecare om este îndatorat a înștiința până în 26 Decembrie n. c. întreaga provizie (depozitul) sa de porumb, sau pe care o are în îngrijire în ziua de 20 Decembrie n. c., acelei primării comunale (căpitanului polițienesc, funcționarului încrezut de magistrat), pe teritoriul căreia se găsește depozitul și fără privire la împrejurarea dacă porumbul e produsul său sau nu și fără privire la faptul dacă porumbul a fost rechiziționat și luat în socotină pentru scopuri de interes general sau nu.

Înștiințarea aceasta este obligatorie nu numai pentru particulari (singuratici), ci și pentru corporațiunile morale, pentru întreprinderile industriale și comerciale, pentru corporațiunile publice cum și pentru autorități, institute etc. Depozitele ce se găsesc în proprietatea direcțiunii armatei și în a »Societății pe acții pentru produse de războiu«, nu cade sub acest obligatoriu, abaterea însă nu privește și pe comisionarii societății acum amintite.

§. 2. Depozitele de porumb, cari în ziua de 20 Decembrie n. c. se transportează cu calea ferată, cu automobile, cu trenul sau cu vapoare, trebuie și ele înștiințate prin adresat îndată după sosirea lor la locul destinației.

§. 3. Despre depozitele de porumb înștiințate se poartă consemnări separate și speciale după comune cu rubrica 1. Numele înștiințătorului și locuința. 2. Numirea casei, mizerișei, în care se găsește depozitul. 3. Cantitatea totală a porumbului în măști metrice, computată după porumbul sfărțit. 4. Cantitatea ce a fost luată în socotină (rechiziționată) de autorități, în mm., computată în porumb sfărțit. 5. Observare. În aceasta se însemnează dacă o parte a porumbului n'ar fi de tot copt sau dacă e defectuos (stricat).

Încât depozitul întreg sau o parte a acestuia nu ar fi proprietatea înștiințătorului, este a se înregistra în rubrica corespunzătoare numele proprietarului și locuința lui.

Consemnarile cu rubricile descrise, se compun prin primăriile comunale în câte 2 exemplare din cari, după încheiere, un exemplar se trimite până la 31 Decembrie n. c. »Societății pe acții pentru produse de războiu« (Budapesta V, Nălor-utza 9. rzám), iar celalalt exemplar se păstrează.

§. 4. Dacă depozitul a fost rechiziționat total din parte de autorități, proprietarul nu mai dispune de el, ci este îndatorat a îngriji, ca cantitatea rechiziționată să nu se strice și să se păstreze de așa, ca să fie potrivită pentru alimentație (nutriție) omenească. Dacă depozitul până acuma n'a fost rechiziționat de autorități și dacă la starea lui s'ar face, din orice cauze, onerări schimbări, proprietarul este îndatorat a aduce schimbările, cu sfârșitul fiecărei luni, la cunoștința primăriei comunale (căpitanului polițienesc, funcționarului încrezut de magistrat), care e îndatorat, la rândul lui, a face corecturile de lipsă.

§. 5. În scopul stabilirii exactității datelor înștiințate, autoritățile administrative, în înțelesul paragrafului 2 din art. de lege L din 1914 sunt îndreptățite a examina depozitele și magazinele celor obligați la înștiințare. De altfel controlarea depozitelor se va face și prin finanși.

§. 6. Celes nu înștiințază depozitul de porumb până la termenul stabilit, cel ce îl asanază sau zădărnicește controlarea, comite trans-

gresiune și se pedepsește, în înțelesul art. de lege L din 1914, cu închisoare până la 2 luni și cu amendă până la 600 cor. Depozitul, față cu care s'a făcut transgresiunea, în cursul procedurii polițienești, se poate confisca.

Punem la inima celor în drept aceste orânduiele.

Sibiu, 13 Decembrie 1915.

Comitetul central al »Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu«.

Pantaleon Lucața, Victor Tordășianu,
prezident secretar

Știrile Săptămânii.

Sibiu, 23 Decembrie n.

O carte nouă de poezii. Redactorul nostru dl. Dr. I. Broșu, a scos de sub tipar în zilele trecute, o frumoasă carte de versuri, intitulată »Siluete«, în care și-a adunat o parte din poeziile sale publicate în anii trecuți, prin revistele »Sămănătorul«, »Luceafărul« și »Junimea literară«. cât și unele nesunoscute până acuma, sau tipărite numai în foițele gazetelor dela noi. Poeziile redactorului nostru, sunt nouă și pline de farmec, prin felul cum știe talmăci cu măestrie, în cuvinte frumoase, aceea ce a văzut și a simțit. În volumul acesta pot găsi atât cetitorii dela sate, cât și cei dela orașe, buești pentru gustul și priceperea lor, așa încât ne ținem de datoria să-l recomandăm cu toată căldura ca un dar minunat de Crăciun, pentru aceia, cari în vremurile aceste grele, caută o mângâiere și alinare a suferințelor lor. Într-o carte bună, frumoasă și plină de noblețe a gândirii. Mai târziu vom scrie despre ea pe larg. Prețul este 2 cor. și se poate cumpăra dela »Foaia Poporului« din Sibiu.

DI Victor Pacală, profesor seminarial, a dăruit suma de 15 cor. cu scop de a se procura căruri de Crăciun devilor săraci dela școala de aplicație a seminarului Andreianu.

Chemarea sub arme a asentașilor de 44—47 ani în Austria. »Freundenblatt« comunității »Teoloz Anzeiger« publică o știre că chemarea sub arme a glogășilor asentași din Austria de 44—46 ani se va face în mijlocul luni Ianuarie. Astăzi cursurile de 4 săptămâni pentru instruirea ofițerilor și a stegărilor aparținători acestui contingent se vor începe în jumătatea a doua a luni Decembrie. Ordonațiunile oficiale în acest an n'au dat deș.

Deoarece din contingentul batalionelor de muniții și sanitare se pot sustrage mulți soldați apți pentru serviciile active militare, o foarte probabil că pentru mijlocul lui Ianuarie nu vor fi chemate decât câteva contingente. Și asentașii de 44—50 ani vor fi puși în serviciile de sentinela, sanitare și alte servicii de birou și atelier. Pe teritoriile cucerite în sud-est este mare trebuință de trupe-ajutare la coloanele de muniții de muncitori în toată branșa, cari se vor recruta din contingentul acesta. În scopul acesta se vor trimite noi asentași în cari se vor desigaa soldații în aceste servicii.

Franța la sub îngrijirea ei pe orfanii sărbi. Se telegrafiază din Paris că asociația națională a orfanilor de războiu, a hotărât să aduna imediat în coloniile sale aproape de Nisa pe toți copiii sărbi, ori care ar fi numărul lor. În această privință s'au făcut demersuri pe lângă guvernul sârb și primul transport va pleca dela Atena spre Marsilia.

Goga și Lucaci — deputați români. »Budapester Tageblatt« are informațiuni din Bucu-

rești, că opoziția română vrea să candideze ca deputați atât pe Goga cât și pe părintele Lucaci, și anume pe cel dintâi la Romanși și pe al doilea la Galați.

În Austria din nou se va coace făină de cucuruz. Ziarul »Zeit« scrie, că în locurile competente se crede, că e de lipsă ca solurile de făină bună să fie amestecate cu făină de cucuruz, deoarece regula de până acuma nu s'au dovedit a avea vre-un succes, iar populațiunea nu cruță cum trebuie făina cea bună. Se crede tot odată, că cu finea lui Ianuar, sau la începutul lui Februar lipse făinei bune se va vedea și mai mult și în scopul acesta trebuie să se comande 4—5 milioane măști de cucuruz.

Recolta de porumb a României în anul 1915. În anul curent 1915, sămănturile de porumb au ocupat în România o suprafață de 2.100.289 hectare, reprezentând mai mult de o treime din întinderea totală a culturilor. S'a recoltat în mediu 16—17 hectolitri la hectar, astfel că recolta întreagă de porumb se poate estima la 33—34 milioane hectolitri.

Gemeni în tren. Se scrie din Timișoara, că soția unui sublocotenent dela glotași, călătorind în tren cu bărbatul său, a născut gemeni. Mama și nou născuții au fost duși într'unul din sanatoriile Timișoarei.

Calendarul Poporului pe 1916

a apărut și s'a pus în vânzare.

Ca în toți anii, așa și acum, »Calendarul Poporului« pe lângă partea calendaristică mai cuprinde diferiți articoli literari, poezii populare și din războiu, sfaturi, ane dote etc.

O deosebită atenție s'a dat asupra războiului actual, despre care s'a făcut o descriere asupra tuturor întâmplărilor din acest an. Descrierea războiului e ilustrată cu multe chipuri interesante, cum și mulți multe mape, astfel că cetitorul își va putea ușor face o iconă a marilor frământări din zilele noastre, ca și cari nu s'a mai pomenit.

Nimenia să nu întrelase a comanda acest calendar atât de ieftin și potrivit în casa românească, pe care o împodobeste de peste 30 de ani. De aceea nu-ți comanda alt calendar, până când nu vei vedea »Calendarul Poporului« dela Sibiu. Prețul e tot cel vechiu: 40 bani un exemplar, iar pentru poștă 5 bani deosebit. Ceice comanda d-la 10 bucați în sus, primesc rabatul cuvenit, ca și în anii trecuți.

Comande de călindare mai puțin de 10 bucați trebuie plătite înainte, precum și cele de pe câmpul de luptă, altcum nu să trimit.

Cine dorește să se ocupe cu vinderea calendarului să ceară cât mai îngrabă condițiile pentru vânzătorii de calendare, cari să trimit la dorință gratis și franco.

Redactor responsabil: Dr. Ioan Broșu.
Pentru editură responsabil: Ioan Hercș.
Tiparul: Tipografia Poporului.

R. M. 14956/1915,

Publicațiune.

În urma ordonațiunii D-lui ministrului de agricultură din 9 Decembrie 1915 Nr. 89900/915 se fac de știre următoarele:

Tot omul e dator să anunțe depozitul de porumb, care se află

în proprietatea sa în ziua de 20 Decembrie 1915, intrucât îl are pe teritoriul orașului — până la 26 Decembrie n. c. direcției industriale (str. Măcelarilor 4), fără privire că porumbul e din recolta sa ori ba, ori de a fost menit pentru scopurile trebuinței publice ori ba. Această îndatorire e impușă nu numai persoanelor private, ci și persoanele de drept

(întreprinderi de industrie și comerț, institute). Depozitul aflător în posesiunea administrației militare și a societății pe acții pentru produsele de războiu, nu trebuie să-l anunțe, dar comisionarii acesteia din urmă sunt obligați a o face aceasta. Depozitele cari în 20 Decembrie 1915 au fost trimise, adresatul trebuie să-l anunțe îndată ce sosesc.

Dirigătorii de administrație e îndreptățită a cere-eta, dacă cele anunțate sunt etacte, iar ridicarea depozitelor se va face prin organele financiare.

Cei-ce calcă aceste dispoziții se pedepesc cu 2 luni închisoare și pedeapsă în bani până la 600 cor.

Magistratul.

Să cauta 8-10 calfe.

Să cauta 8-10 calfe de pantofar pentru lucra de comandă și târg. De păreche 3-4.50 coroane. — Adresa: Petru Câmpian, pantofar, Szellstye.

Anunț.

Eu o nevastă văduvă cu milă caut bărbatul meu care s'au perdut pe Câmpul de Luptă în Galiția în anu 1914 din 16-18 Octombrie lângă Comuna (Tobdnița) a călănit la Homvezi Sibiu cu numele George Zidariu cine știe despre el ceva capătă 10 k. să se adreseze la adresa aceasta Todoseia lui George Zidariu C. Călnicu u. p. Százszobes Nagyszeben 2269

Mape de vânzare.

- Mapa Europei K 1.80
- " Rusiei cu Galiția 1.20
- " Franței cu Belgia 1.20
- " Țărilor balcanice 1.20

Se află de vânzare la Administrația „Foil Poporului”

Pentru porto recomandat este a se plăti 35 bani deosebit.

Enoch Ferencz

croitor de bărbați
SIBIU, strada Cisnădiei Nr. 12
recomandă p. t. publicului
cele mai noue stife de
lăcomă și iară în mare
asortiment.

Nouizile

Acum chiar acum, pentru haine
de bărbați stife Iustigene
sunt să se execute după măsură
cele mai moderne vestimente pre-
cise: **Sacko, Jaquette și haine
de saloan**, cu prepara foarte
recomandate.

Deosebită atenție
se acordă pentru stife pentru
pălării și „Maglari”, cari
se vor ține deauna în depozit bogat.

Amare reverențelor con-
temporane în atelierul meu, mi se per-
mite a strage deosebita atenție
a la execuții proști și teologi ab-
soluți — în cazuri de cir-
cumstanțioasă și urând
deștepă de haine în timp
de război. — Uniforme pentru
nașterea cum și tot felul de
uniforme, după prescripția
de război.

ATELIERUL FOTOGRAFIC

din Piața mare Nr. 19

este complet renovat și înzestrat cu cele mai moderne aparate și mijloace tehnice.

Proprietarul cel nou, își va da silința să satisfacă pe deplin dorințele publicului.

Ca specialitate lucrez după fotografiile vechi și stricate, ca de pildă a celor căzuți în războiu, tablouri mărite și pictate, cari vor fi cu totul asemănătoare.

Observare: Văduvele și orfanii celor căzuți în războiu vor avea scăzământ la plată.

Rugând să-mi sprijiniți noua mea întreprindere, semnez cu stimă:

RUDOLF KUNTE, fotograf

Sibiu, Piața mare Nr. 19,

vis-à-vis de prăvălia lui Fuchs.

„FOAIA POPORULUI”

pe CÂMPUL DE LUPTĂ

se poate trimite oriunde și cu fațose de ori-când, ce-
ce aducem la cunoștință cetitorilor noștri, spre orien-
tare, în urma mai multor întrebări ce primim mereu.

Prețul
abonamentului este: **2 cor.** pe timp de 5 luni
de zile.

Pentru abonamente pe câmpul de luptă statorim pre-
țul de 2 cor. pe timp de 5 luni, fiindcă știm, ca
suma de 2 cor. (în bani de hârtie, bancnote de câte 2
cor.) se trimite mai ușor. Schimbarea adreselor altun-
deva tot pe câmpul de luptă, sau mai târziu în vr'un
oraș ori sat din lăuntrul Monarhiei austro-ungare, se
face gratuit; e destul a scrie nouă adresă pe o carte
postală, unde să se spună însă și adresa de mai înainte.
Abonamente de acestea se pot face și din partea celor de acasă,
cari doresc să trimită Foaia la vr'un neam sau cunoscut de pe
câmpul de luptă ori în altă parte a Austro-Ungariei.

Gremă de dinți

KALODONT

70 filleri

Sprînzîni Industria română

Vasile Ban,

depozit de încălțăminte — la „Cisma mare roșie”.
Sibiu, Strada Oanei (Burgergasse) Nr. 7, Sibiu.

Atrag atenția onoratului public
din loc și jur că mi-am asortat
depozitul cu ghete
de tot felul și de lux pentru copii,
damo și bărbați.

Prețul după cursul zilei

1500 părechi de bocanci
cu prețul dela 20 cor până la
28 cor. lucreți din materialul
cel mai bun pentru domni, mun-
citori și militari.

Serviciu prompt.

Tot același depozit se află în strada Cisnădiei Nr. 49
sub firma L. Ban.

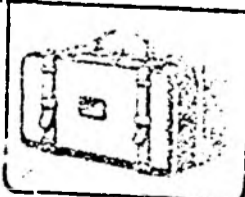
Nu pierdeți ocazia și vă convingeți!

Atelier de curelărie, șelărie și coferărie ORENDT G. & FEIRI W.

(odinioară Societatea curelărilor)

Strada Cisnădiei 45 — SIBIU — Heltauergasse 45

Magazin foarte bogat în
articole, pentru căro-
șat, călărit, vânat,
sport și volaj, po-
clăzi și precovă-
țuri, portimonice și
bretele solide și

Alte articole de ga-
lanterie cu preparație
cele mai moderate. Cu-
rele de mașini, cu-
rele de cusut și le-
gal. Sky vâzobli
permanent în depozit.

Toate articolele din bransăle numite și reparatura lor se execută
prompt și ieftin. — Liste de prețuri, la cerere, se trimit franco.

Comande prin postă se efectuează prompt și conștientios.

Mare depozit de hamuri pentru cai dela soierile
cele mai ieftine până la cele mai fine, coperi-
toare (toluri) de cai și cofere de călătorie.

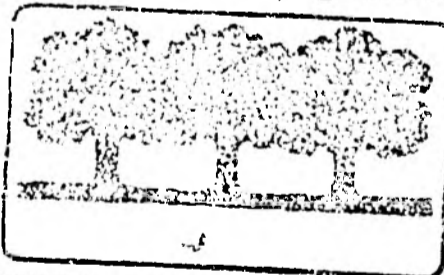
Berea albă și neagră din Bereria dela Trei-Stejari

in SIBIU

este foarte bună și gustoasă!

BEER

Accesă bere
e răcită și
rețută cu plă-
cere de toți
cari cunosc
și la oraș
cât și la sat

CA berea
de noastră
fiarto ciza-
tă se poze
vedez și de
acolo că
părțorii se
lămuresc
mereu

MOBILE

lucrate solid și
conștientios ...

se pot comanda la

EMIL PETRUȚIU

Fabrică de mobile

SIBIU — NAGYSZEBEN, SIBIU

str. Sării 37

Specialiști în:

MOBILE DE TOT FELUL

pentru tineri nou căsătoriți, mobilări
de hoteluri, vile, instituții, ca-
fenele și restaurațiuni

Telefon Nr. 47 cu legătură la comitatul tatreg

Atelier propriu de tapiserie

Se lucrează după planuri artistice